

אמר ונאמן על עצמו כדברים שבידו כפרה לא מיימנת להוסיף חמלה

להכסור עד קצת : מינו דאי כפי כו' . אם היה רוצה לשקך יכול לומר "חייב הייתי ומה שאחרתי לא אכלתי" לא אכלתי שנג' . אלף מיד : לנפולאס

בנו אמרו לו "שמעתי ומיד באת למקד" . ומהאם יאמר : "למעול

נעמלתי והיום נכנסת" : עומאס מדפס' תורה אור

ליכא משום מינו . לטעמא דלילה ללילה וללילה

דהאמר לו : כטעמא טומאה נכנסה וכו' . מני סבלת לא הערבי שמך , ועטול יום

הכנסת למקד בשוגג חייב תפלת דלאמר במתחם בהקמן רבה (דף נו) :

מחויב כישרים שגכנס למקד חייב תפלת ואין לרין לומר טעול יום וללילה

ללילה דייבוריה , וכן מודה ר' עובד' דבעי' לענין מני (א) מיד (ב) רבנ' :

ולרין דייבוריה , (א) מיד (ב) רבנ' : נכנסתי הוא מתיר דייבוריה לא נכנסתי שנג' אלא מיד אכל כיון דלאר לא נעמלתי כי אמר מני לא נעמלתי

שנג' אלא מיד לא מופטר מקרבן דעומלת לא חיצת לן כי שנג' כי מיד (ג) רבנ' דילמא חזקה הוה שנג' :

שפסול : וכלת למקד : פסול : דלאמר לקח והוקרה מזה דבר שחייב שילוש מודה דבר טעור : לפסול

עצמו בדין דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

שהוא ראה דבני פסול מני : וכו' משה ויטה הוא דבני פסול מני : וכו' משה

אמר לו כהן כדן לו וקחתי כי אין מכחש מהימן ש"מ . אבל לא מכחש

לא מהימן ור"ל ע"כ שאמר חייב יודע דאי אמר כהן לא

אכלתי שפסול דמסור דעד אחד קס קר לטעמא דכפריסיה

במהימן : אמר דלמא טעמייהו דרבנן משום מינו דכפי אמר

מיד הייתי וכו' . משמע נפסול לטעם ויהיבט

שהוא נאמן טעמא מינו שיכול לומר

מיד (ה) (אחי) הייתי וקחתי שדכי מינו

במקום עדים הוא דעו עדים שאלכ

ואם אמר לא אכלתי וכו' (א) מהימנא

ליה במקום עדים מהכ מינו ומתירין

שב"מ (ף פו) : מינו במקום עדים לא

אמרינן נבי הוה דלא תיזיל בלוחא

דעבד פקדו ויל בלוחא דערט וכו'

אין זה מינו דלא משוי אוינט נפשיה

רשיעא דלמתיקין (ה) (קדוש) דף י

נבי הוה הבא מן הלחון והביא לו מן

הבליסקמא (ג) (הביא לו) אפי' שאמר

מה בעל הבית לא היה בלבי מזה אלא

מה בעל הבית כי דברים מן הוהם מוכח ליה ופקדי

דלמא לייפסור נפשיה מתקרב לקדמין

ומשוי דאי' הוא אמר מיד הייתי וכו'

והא לא משוי אוינט נפשיה (ה) רשיעא

לפי ש טמר דהא דלמא נכא (ב) דמימנין

דיטריה דליכא רשעא למהר לא אכלתי

שנג' אלא מיד והכי פירושא מינו דאי

בעי אמר מיד הייתי טעור השתא מני

מה שאמר לא אכלתי כן רשע לומר

והכי מתירין מילתייהו דעבדי ליה דעמו

ואף על גב דלא משוי אוינט נפשיה

רשיעא דלאר (ה) (הסגור) דף טו) נבי

פליי דבעי דאש טעמא דאין

אש משום עמו רשע הייט ופסול

נפשיה לא מהימן אכל כי אמר מיד

אכלתי חלז מהימן (ה) דלמא מתקין

לעובד שאש חלה להביא חלון

בעמיה וא"ת ויסייליה אם היה רשע

לא אכלתי שנג' אלא מיד והכי פירושא

למך ק כלוחא טעם מחייב ר"מ והכי

איתא בנדרים בהגיס חומר ר' מאיר

אם בתולה חומר מיד הייתי שומעין

אכל אם היה דן עמסה כל היום

(ה) שאלמר לא אכלתי ולא אמר וכו'

ואפילו אמר אחי' לא אכלתי שנג' אלא

מיד חייב ואל"ת הייך מחייב ר' מאיר

ואלמא לא אכלתי ועבד' לא יבוא תפלת

דלאר (ף פו) : מהימנין תפלת את

ממשכנין ואין וי"ל (ה) הוה מידי טעמא

אמר לו כהן כדן לו וקחתי כי אין

מכחש מהימן ש"מ . אבל לא מכחש

לא מהימן ור"ל ע"כ שאמר חייב יודע

דאי אמר כהן לא אכלתי שפסול דמסור

דעד אחד קס קר לטעמא דכפריסיה

במהימן : אמר דלמא טעמייהו דרבנן

משום מינו דכפי אמר מיד הייתי

וכו' . משמע נפסול לטעם ויהיבט

שהוא נאמן טעמא מינו שיכול לומר

מיד (ה) (אחי) הייתי וקחתי שדכי

מינו במקום עדים הוא דעו עדים

שאלכ ואם אמר לא אכלתי וכו' (א)

מהימנא ליה במקום עדים מהכ מינו

ומתירין שב"מ (ף פו) : מינו במקום

עדים לא אמרינן נבי הוה דלא תיזיל

בלוחא דעבד פקדו ויל בלוחא דערט

וכו' אין זה מינו דלא משוי אוינט

נפשיה רשיעא דלמתיקין (ה) (קדוש)

דף י נבי הוה הבא מן הלחון והביא לו

מן הבליסקמא (ג) (הביא לו) אפי' שאמר

מה בעל הבית לא היה בלבי מזה

אלא מה בעל הבית כי דברים מן

הוהם מוכח ליה ופקדי דלמא לייפסור

נפשיה מתקרב לקדמין ומשוי דאי' הוא

אמר מיד הייתי וכו' והא לא משוי

אוינט נפשיה (ה) רשיעא לפי ש טמר

דהא דלמא נכא (ב) דמימנין דיטריה

דליכא רשעא למהר לא אכלתי שנג'

אלא מיד והכי פירושא מינו דאי בעי

אמר מיד הייתי טעור השתא מני

מה שאמר לא אכלתי כן רשע לומר

והכי מתירין מילתייהו דעבדי ליה

דעמו ואף על גב דלא משוי אוינט

נפשיה רשיעא דלאר (ה) (הסגור)

דף טו) נבי פליי דבעי דאש טעמא

דאין אש משום עמו רשע הייט

ופסול נפשיה לא מהימן אכל כי אמר

מיד אכלתי חלז מהימן (ה) דלמא

מתקין לעובד שאש חלה להביא חלון

בעמיה וא"ת ויסייליה אם היה רשע

לא אכלתי שנג' אלא מיד והכי פירושא

למך ק כלוחא טעם מחייב ר"מ והכי

איתא בנדרים בהגיס חומר ר' מאיר

אם בתולה חומר מיד הייתי שומעין

אכל אם היה דן עמסה כל היום

(ה) שאלמר לא אכלתי ולא אמר וכו'

ואפילו אמר אחי' לא אכלתי שנג' אלא

לכ"ל

שישה מקובצת

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן

לכ"ל

הוא אלא לו מיד ולא שוריותו חייב כי נמי אין מכחש אלא אמר איני יודע : תוס' אורח' : (ג) אין מכחשין מהימן : (ג) אין מכחשין מהימן